

Köny, 1933. november 26.

Apja férfisزابó volt. Az elemi iskolát Balatonbozsokon járt ki, Enyingen polgári iskolát végzett, 1952-ben Fertődön kertészeti középiskolában érettségizett. 1957-ben történelem-marxizmus-leninizmus tanári szakon végzett a fővárosi Lenin Intézetben. Ugyanebben az évben kinevezték az MSZMP Bács-Kiskun Megyei Bizottsága Marxista-Leninista Esti Egyetem igazgatójává. 1965-ben került a megyei pártbizottság agitációs és propaganda osztályának élére. Három év múlva, megválasztották a megyei pártbizottság ideológiai titkárává. 1970-ben került be a központi pártapparátusba, 1971-ig az MSZMP Központi Bizottsága Agitációs és Propaganda Osztályának sajtó alosztályvezetője, majd 1971–75-ig a Társadalmi Szemle főszerkesztő-helyettese és a szerkesztőbizottság tagja volt. 1975. július 1-jétől kulturális miniszterhelyettes, 1976. július 22-étől 1980. június 27-ig kulturális miniszter, 1980. június 27-étől 1982. június 25-ig művelődési miniszter, 1982. június 25-én választották meg a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtitkára, amelyet 1988-ig töltött be. 1988. június 29-étől 1990. május 23-ig államminiszter volt Grósz Károly, majd Németh Miklós kormányaiban. 1988-ban a Minisztertanács Tudománypolitikai Bizottságának elnöke, 1989-1990-ben a Minisztertanács Tájékoztatáspolitikai Kollégiumának elnöke volt, 1988. júniustól az MSZMP KB-nek a társadalom és a gazdaság négy évtizedes fejlődése átfogó elemzésére, a párt programnyilatkozatának felülvizsgálatára létrehozott munkabizottság vezetője volt. 1950-től 1956-ig tagja volt az MDP-nek, 1956 és 1989 között az MSZMP-nek. 1980. március 27-én választották meg az MSZMP Központi Bizottsága tagjává, 1980-1985-ben a KB Agitációs és Propaganda Bizottság tagja volt; 1988. május 22-étől a Politikai Bizottság illetve 1989. júniustól a Politikai Intéző Bizottság tagja volt. 1983. január 29-étől országgyűlési képviselő volt, előbb Budapest 41. számú egyéni választókerületében, majd az országos listán került be a törvényhozásba. A népfront főtitkáráként részvételével támogatta a lakitelki 1987. szeptemberi találkozót, majd 1988. májusban az ebből kinövő MDF-et. 1989. januárban ő kezdeményezte az 1956 októberére alkalmazott ellenforradalom kifejezése helyett a népfelkelés fogalom használatát, megkérdőjelezve a rendszer addigi legitimációját. 1989. októberben alapító tagja volt az újonnan szerveződő Magyar Szocialista Pártnak, beválasztották az Országos Elnökségbe. A párt köztársasági elnökjelöltje, 1990. januártól az MSZP választási kampányának vezetője, 1990. áprilisban a Bács-Kiskun megyei listán szerzett újabb képviselői mandátumot, novemberig a párt parlamenti frakcióvezetője volt. 1990. november 10-én kilépett az MSZP-ből, lemondott a frakcióvezetésről és az 1990. május óta viselt alelnöki posztról, független képviselőként dolgozott tovább. 1991. májusban a Nemzeti Demokrata Szövetség társalapítója, 1992. szeptembertől 1996. januári önfelosztásig az NDSZ elnöke volt. 1998-ban az MDP országgyűlési képviselőjelöltje, majd 2005-ben a Fidesz–MPP szakértője.